

تلاش شبانه‌روزی نیروی انسانی

این ایسیسات متشکل از ۲۴ نیروی رسمی و ۲۸ پیمانکار در چهار واحد عملیاتی است که کارخانه فرآوری نفت که بخش عظیم این کارخانه است و واحد تثبیت نفت خام، شیرین سازی و کت فرات به شکل نوبت کار مشغول فعالیت هستند. گزافی نیروهای این مجموعه، بازنشسته شدن، فرات قدیمی و سخت شدن جابجایی نوبت است شبانه‌روزی در این باره معتقد است صنعت نفت با نوبت نیروی پیمانکار مواجه شد، اما این حجم از نیرو و به شکل مناسبی تقسیم نشد. او می‌گوید: «مقدم در توزیع نترات باید سهم بیشتری برای واحدهای عملیاتی در نظر گرفته می‌شد که متشکله بیشتر به سمت بخش‌های سنتزی تقسیم شدند و واحدهای عملیاتی در شرایط موجود بحال ماندیم با بازنشستگی مواجه هستند که این مساله مشکل فورین خواهد بود. البته باید این نکته را هم یادآوری کرد که به دلیل استرس بالا و خطر مستقیم در واحدهای عملیاتی، استقبال کمتری از حضور نیرو در این مجموعه‌ها می‌شود.»

از کدام خطرها و حساسیت کار می‌گوئیم؟

حال مسکن است این سوال پیش بیاید که این دسته از واحدها با چه خطرهایی مواجه هستند برای پاسخ به این سوال بهتر است توجه به اهمیت و حساسیت این مجموعه، آمور و انبار فرآورده مهم این کارخانه در بخت‌نشدن چهار سکوئی کشی کشور است و همین موضوع اهمیت و حساسیت این واحدها را بیشتر می‌کند. می‌توانیم به با توجه به قدمت صنعت نفت ایران و قدیمی بودن دستگاهها و تجهیزات، نیازمند مراقبت ویژه است که این حساسیت کار را در این بخش افزایش داده است یکی از نترات شاقول در اینجا می‌گوئیم کسی که در کار آزاری است این استرس‌ها را ندارد، ما در زمان استراحت هم آماده به کار هستیم. نیروهای شاقول در بخش بهره‌برداری و آمور کار در ۱۲ روز کار خود، یک هفته شب کار هستند که از ساعت ۱۸ غروب تا صبح است و ساعت روز کارها هم یکپوخت از ۶ صبح تا ۱۸ عصر است. شبانه‌های که با توجه به پهنایی از نظر روحی، روحی آنها را ساقط کرده است. حساسیت کار نیز با توجه به مرتبط بودن با تولید، خطرات خاصی خود را دارد. از جمله نفت خام و گاز که با میزان بالای هیدروکربوری همراه است. گفته می‌شود در نقاطی از کارخانه فرآوری گاز با ۲۰ هزار (H₂S) ppm وجود دارد که نسبت آن در منطقه بسیار خطرناک است. از این رو هر یک از نترات باید مراقبت‌های مرموزتر را پیشی و را در نظر داشته باشند.

سختی کار اقماری با عشق آسان می‌شود

کسی که تحت عنوان اقماری در نقاط مختلف عملیاتی صنعت نفت مشغول فعالیت است، همیشه با استرس دوری از خانواده مواجه است. این نوار در همه بخش‌های نفت وجود ندارد و تنها کسانی که به شکل اقماری مشغول فعالیت هستند، سختی آن را درک می‌کنند. در این شکل از زندگی، بیشترن بار مسوولیت زندگی با همسران کارکنان اقماری است. با کارکنان این مجموعه در این مورد که صحبت می‌کنیم، می‌گویند: بعد دیگر این مساله این است که نوبتون اقماری مساوی با قطع تولید است که تبعات زیادی دارد. با این توضیحات تاکید می‌کنند که ما بای کار ایستاده‌ایم. در این میان آنچه باید به آن توجه شود، بازنشسته شدن قدیمی ترهای نفتی است که بدون شک هرچه پیش می‌رویم، خالی شدن این نسل بیشتر احساس می‌شود. این را یکی از قدیمی‌های نفتی اشاره کرده می‌گویند: نسل جدید متفاوت تر است. شبیهی ماون، این مجموعه متولد ۱۳۲۹ و اهل شیراز است. با مرور فعالیت خود از گذشته تا امروز می‌گویند: سال ۶۳ که به اینجا آمدیم، یک منطقه جنگی بود، شبی دو بار با صدای آژیر فرمز بیدار می‌شدیم و همزمان با صدای توب‌های ضد هوایی به سنگر می‌رفتم و مشغول فعالیت بودیم. از نظر غذا،

با دنگرمی خانواده اقماری باقی ماندیم

دوازده ساله محمدی که با ۳۰ سال سابقه کار ریاست این کارخانه را عهده دار است، اشاره می‌کند: کار ما عملیاتی، پرسنل، خط‌نک و پرز مخابراتی است که همیشه اپرورها با آن مواجه هستند. اوضاع کار را که می‌پرسم، می‌گویند: اوضاع مطلوب است این مهم حاصل تلاش و کمک همکاران است که با سختی، عشق و علاقه کار می‌کنند و این قابلیت را با افتخار انجام می‌دهند. او با اشاره به شیفت‌های شش‌ساعته روزی در این کارخانه یادآوری می‌کند: که قطعا عشقی که در هست اومی گوید، همکاران جدید باید آشنایی با اینچیزی آیند، وقتی با سختی کار آشنا می‌شوند و یک مقدار کم‌بودها، دوری از خانواده را می‌بینند اینچیزی ماند.

با افتخار می‌گوئیم کارمان را دوست داریم

شاهمحمدی ادامه می‌دهد: به نمایندگی از تمام همکاران بهره‌بردار می‌خشکی با افتخار می‌گویم که ما کارمان را دوست داریم. با علاقه کار می‌کنیم، مسائل مالی پرسنلی باعث ناامیدی نشده است. این شعار نیست، حقیقت است. من پیچ و مهره‌های این تاسیسات را چشم بسته می‌شناسم.

از انتخاب شغلیم پشیمان نیستیم

در اتاق کنترل کارخانه که سال ۹۱ راه‌اندازی شده است، با سیدمحمدرضا علیزاده، سرپرست اتاق کنترل هم صحبت می‌شوم. مهندسی صنایع شیمیایی دارد و از اوضاع کار که سوال می‌کنم، می‌گوید: خدا را شکر؛ با توجه به شرایط جامعه کار کردن در نفت امتیاز خوبی است؛ هر چند کار سخت است، اما کار را ادامه می‌دهیم و از سویی خانواده هم در این سختی درگیر هستند؛ چون نه آنها می‌فهمند چگونه زندگی می‌کنند و نه ما. همسر می‌گوید فکر می‌کردم به این شکل از زندگی عادت می‌کنم، اما هیچ وقت عادت نخواهم کرد. او درباره سختی کار اشاره می‌کند:

اوضاع کار در اینجا مطلوب است و این مهم حاصل تلاش و کمک همکاران است که با سختی، عشق و علاقه کار میکنند و این فعالیت را با افتخار انجام میدهند. ما پای کار ایستاده ایم.

عملیاتی‌ها هم بهتر دیده‌شوند

صحتی در درخواست‌ها و مطالبات آنان که می‌شود. اولویت آن این است که به کارکنان بخش بهره‌برداری و عملیاتی که مشغول نفت را روشن نگه داشتند، اهمیت بیشتری داده شود. یکی از آنان هم اشاره می‌کند: کارکنانی که در بخش عملیاتی مشغول

به‌خاطر همین آنها که می‌مانند، حتماً به‌شما می‌گویم که عشق به کار دارند، چون این کار سختی است. یکی از فاکتورهای مهم آن این است که همسر و خانواده‌ها همراهم باشند. اگر خانواده‌ای برای سلازگاری با این کار نداشته باشد، اینجا ماندن سخت خواهد بود. پشتوانه یا تکیه در این شرایط آب و هوا و وضعیت عملیاتی این بود که خانواده‌های دانشمند که ما را حمایت کردند و با دلگرمی آنها اقماری ماندیم. او ادامه می‌دهد: با توجه به اینکه باید نفت از سکوها در بافت و ریخت کنیم، بخصوص سکوئ سلمان که نسبت به آن تعصب میهن پرستی داریم، همیشه گوش به زنگ هستیم تا اختلاف ایجاد نشود.

انتظار بهبود وضعیت هم داریم. وضعیت کشور تحریم اوضاع مالی را می‌بینیم. این درک را داریم انتظار بالایی نداشته باشیم. از دور بدون آشنایی با کارمان به ما تجمعی بگیر می‌گویند، اما انتظار نیست، باید بگویم بسیاری از همکاران و نیروهای اقماری حتی در ۱۴ روز استراحت، شغل خود دارند. با امیدوارم وضع بهتر شود.

